

Förord av Mats Selander

Jag har läst många apologetiska böcker, men aldrig har jag skrattat så mycket som när jag läste Andy Bannisters bok *Ateisten som visste för mycket*. Denna boks signum är intelligent argumentation parat med förlösande humor.

Vi är nog ganska vana vid att man skämtar om kristen tro och religion. Religion är ett mycket tacksamt skämtobjekt. Som kristen kan man ibland bli illa berörd, men oftast handlar skämtet om överdrifter, mänsklig dumhet och roliga miss-tag inom den religiösa världen. När jag som kristen skrattar åt religiösa skämt, skrattar jag ofta åt mig själv. Det skapar en god och nyttig självdistans. Som kristen behöver jag inte alltid ta mig själv på blodigt allvar, även om min tro är något heligt för mig.

Men om religionen är ett överexploaterat fält i sökandet efter humoristiska guldklimpar, så är den nyateistiska filosofiska världen i det närmaste jungfrulig mark. Som du snart kommer att upptäcka har Andy Bannister mutat in och genomsökt denna mark i jakten på guldklimpar i olika storlekar och valörer. Och han hittar dem. Inte minst därför att nyateisterna – med Richard Dawkins i spetsen – har en exceptionell oförmåga till självdistans. Dawkins och hans gelikar har en tendens att ta sig själva på alldeles för stort allvar – lite som den stereotypa bilden av buttra 1700-talspuritaner. Inga leenden här inte! Därför blir det extra roligt när Bannister drar deras resonemang till sin yttersta spets och visar hur

urbota dumt det kan bli när man med överdriven retorik och mycket ilska går loss på allt som luktar religion och tro.

Men Bannister är inte plump. Han avhåller sig från personangrepp och låga skämt. I botten handlar det om argumentation. Han lyckas väldigt väl med att bemöta den nyateistiska retoriken på ett sakligt sätt. Humorn blir ett avväpnande medel som bara förgyller och förstärker den grundläggande argumentationen. Precis som det ska vara med intelligent humor.

Bokens titel *Ateisten som visste för mycket* kan måhända framstå som en aning kryptisk för somliga. Titeln är tänkt att förmedla två budskap. Dels är den en signal om att detta är en bok som rymmer mycket komik. Det finns flera humoristiska filmer, böcker och pjäser på temat "visste för mycket", till exempel "Tjejen som visste för mycket", "Liket som visste för mycket" eller "Fågelskådaren som visste för mycket".

Dels är det en titel som fångar ett av Bannisters teman i boken, nämligen att ateister vet mer än vad de borde göra (förutsatt att ateismen är sann). Föreställ dig en ateist och en kristen som spelar kortspelet Pokémon – ett spel där man använder olika kortlekar. Ateisten har då flera spelkort som inte existerar i den ateistiska kortleken, men som han ändå på något förunderligt sätt sitter med på hand och ofta överlägset spelar ut som sina trumfkort. Ateister har mer på sin hand än vad de borde ha. De vet för mycket, helt enkelt. Om det inte finns någon skapargud så är det mycket annat som inte heller kan finnas, såsom objektiv moral, kunskap och ett tillförlitligt förnuft. Ändå använder ateister ofta just moralen, kunskapen och förnuftet i sin argumentation mot Guds existens.

Förmodligen är detta den mest roande apologetiska bok som någonsin skrivits. Är du kristen så är chansen god att du kommer att njuta. Är du ateist så kommer du få tillfälle att skratta åt ateistisk retorik och kanske i någon mån åt dig själv,

precis som vi troende har fått göra så många gånger. Vem du
än är så önskar jag dig tänkvärd och underhållande läsning!

Mats Selander

Stockholm våren 2018